

بررسی بیوسیستماتیکی دو گونه از جنس *زالزالک* (*Crataegus L.*) در بخش هایی از غرب و مرکز ایران

نسیم سیدی پور^۱، فریبا شریف نیا^۲
فهیمه سلیم پور^۳ و رویا رضوی پور^۴

تاریخ دریافت: ۱۸/۱۲/۸۹

تاریخ تصویب: ۲۰/۴/۹۰

چکیده

جنس *زالزالک* (*Crataegus L.*) به قبیله *Crataegeae* و زیرتیره *Maloideae* از تیره *Rosaceae* (گل سرخ) تعلق دارد. این جنس ۱۵۰ تا ۱۲۰۰ گونه در جهان دارد. تحقیق حاضر به بازنگری دو گونه *C. persica* و *C. meyeri* در ایران از نظر ریخت‌شناسی اندام‌های مختلف و ریختارشناسی دانه‌ها پرداخته است. نتایج حاصل از این مطالعات نشان می‌دهد گونه‌ای که تحت عنوان *C. persica* از غرب و مرکز ایران در فلور ایران و ایرانیکا گزارش شده است، مطابق مونوگراف متراծ گونه *C. meyeri* می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ریخت‌شناسی، ریختارشناسی، *زالزالک*، ایران، *Crataegus*

۱. کارشناسی ارشد زیست‌شناسی علوم گیاهی، گروه زیست‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران ایران.
۲. دانشیار گروه زیست‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران ایران.
۳. استادیار گروه زیست‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران ایران.
۴. کارشناسی ارشد زیست‌شناسی میکروبیولوژی گروه زیست‌شناسی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران ایران.

مقدمه

جنس زالزالک (*Crataegus* L.) به قبیله *Crataegeae* و زیر تیره *Maloideae* از تیره *Rosaceae*(گل سرخ) تعلق دارد. این جنس ۱۵۰ تا ۱۲۰۰ گونه در جهان دارد و پراکنش آن عموماً در مناطق معتدل نیمکره شمالی است، (Christensen, 1992) نام علمی این جنس از واژه یونانی Kratos به معنای محکم گرفته شده است که به علت سختی چوب گونه های مختلف آن می باشد (ثابتی، ۱۳۴۴). در طبقه بندی های جدید تیره گل سرخ، این جنس به زیر تیره *Spiraeoideae* و قبیله *Pyreae* تعلق دارد (Potter et al. 2007). از جنس زالزالک در فلور ایران (خاتم ساز، ۱۳۷۱) ۲۷ گونه (۲۲ گونه و ۵ دورگه) گزارش شده است که از این تعداد چهار گونه بومزاد، پنج گونه نادر و چهار گونه در حال انقراض می باشد (Jalili & Jamzad, 1999).

همچنین در فلور ایرانیکا (Riedl, 1989) ۱۷ گونه، در کتاب رستنیهای ایران (مین، ۱۳۷۴) ۱۸ گونه، در فلور ایران (Parsa, 1951) ۱۳ گونه و در فلور شرق (Boissier, 1872) ۱۳ گونه برای ایران گزارش شده است. در بررسیهای گسترده ای که بر روی نمونه های هرباریومی و تازه انجام گرفته، بررسی مونوگراف *Crataegus*، فلور ایران و ایرانیکا در مورد وضعیت این گونه ها ابهاماتی از جمله گزارش گونه *C. persica* Pojark. در فلور ایران و ایرانیکا به عنوان گونه بومزاد از غرب و مرکز ایران، عدم گزارش این گونه در مونوگراف *Crataegus* توسط کریستنسن به عنوان یک گونه مستقل و متادف کردن این گونه با گونه *C. meyeri* و *C. ambigua* جدا بودن دو گونه *C. meyeri* و *C. ambigua* در مونوگراف برای ایران و ایرانیکا به عنوان گونه های متفاوت در نظر گرفته شده است.

در تحقیق ارجمندی و همکاران (ارجمندی و همکاران، ۱۳۸۸) نیز گونه *C. meyeri* در نظر گرفته شده گونه جدا از گونه *C. ambigua* در خاتم ساز (Donmez, 2004) دو گونه *C. ambigua* و *C. meyeri* را کاملاً از هم جدا می داند. شریف نیا و همکارانش (شریف نیا و همکاران، ۱۳۸۸) با مطالعات ریخت شناسی بخش های مختلف گیاه و مطالعات ریخت شناسی و ریز ریختارشناسی سطح دانه ها جدا بودن گونه *C. ambigua* را از گونه *C. meyeri* اعلام کرده و گونه *C. ambigua* را به عنوان یک گونه مستقل از غرب ایران گزارش کرده اند. از طرفی کریستنسن معتقد است که گونه *C. meyeri* گونه بسیار متنوعی است که بیشترین تنوع آن مربوط به صفاتی از قبیل پوشش شاخه ها و برگها می باشد یا صفاتی از قبیل تعداد خامه ها در هر گل، شکل برگ و تعداد دندانه های لوب های برگ تحتانی که کاملاً به جغرافیا مربوط نمی باشد (Christensen, 1992). با توجه به ابهاماتی که در مورد وضعیت گونه های *C. persica* و *C. meyeri* در ایران وجود دارد و جدا بودن دو گونه *C. meyeri* و *C. ambigua* با گونه *C. meyeri* در فلور ایران و ایرانیکا به عنوان گونه بومزاد از غرب و مرکز ایران، عدم گزارش این گونه در مونوگراف *Crataegus* توسط کریستنسن به عنوان یک گونه مستقل و متادف کردن این گونه با گونه *C. meyeri* و *C. ambigua* جدا بودن دو گونه *C. meyeri* و *C. ambigua* در مونوگراف برای ایران و ایرانیکا به عنوان گونه های متفاوت در نظر گرفته شده است.

جنس زالزالک (*Crataegus* L.) به قبیله *Crataegeae* و زیر تیره *Maloideae* از تیره *Rosaceae*(گل سرخ) تعلق دارد. این جنس ۱۵۰ تا ۱۲۰۰ گونه در جهان دارد و پراکنش آن عموماً در مناطق معتدل نیمکره شمالی است، (Christensen, 1992) نام علمی این جنس از واژه یونانی Kratos به معنای محکم گرفته شده است که به علت سختی چوب گونه های مختلف آن می باشد (ثابتی، ۱۳۴۴). در طبقه بندی های جدید تیره گل سرخ، این جنس به زیر تیره *Spiraeoideae* و قبیله *Pyreae* تعلق دارد (Potter et al. 2007). از جنس زالزالک در فلور ایران (خاتم ساز، ۱۳۷۱) ۲۷ گونه (۲۲ گونه و ۵ دورگه) گزارش شده است که از این تعداد چهار گونه بومزاد، پنج گونه نادر و چهار گونه در حال انقراض می باشد (Jalili & Jamzad, 1999).

همچنین در فلور ایرانیکا (Riedl, 1989) ۱۷ گونه، در کتاب رستنیهای ایران (مین، ۱۳۷۴) ۱۸ گونه، در فلور ایران (Parsa, 1951) ۱۳ گونه و در فلور شرق (Boissier, 1872) ۱۳ گونه برای ایران گزارش شده است. در بررسیهای گسترده ای که بر روی نمونه های هرباریومی و تازه انجام گرفته، بررسی مونوگراف *Crataegus*، فلور ایران و ایرانیکا در مورد وضعیت این گونه ها ابهاماتی از جمله گزارش گونه *C. persica* Pojark. در فلور ایران و ایرانیکا به عنوان گونه بومزاد از غرب و مرکز ایران، عدم گزارش این گونه در مونوگراف *Crataegus* توسط کریستنسن به عنوان یک گونه مستقل و متادف کردن این گونه با گونه *C. meyeri* و *C. ambigua* جدا بودن دو گونه *C. meyeri* و *C. ambigua* در مونوگراف برای ایران و ایرانیکا به عنوان گونه های متفاوت در نظر گرفته شده است.

جنس استفاده گردید. جدول ۴ برخی صفات مربوط به دانه ها در گونه های *C. meyeri* و *C. persica* را نشان می دهد.

عکسبرداری با استفاده از میکروسکوپ الکترونی SEM

ابتدا به مدت ۲۴ ساعت میوه ها در آب قرار داده شد، دانه ها جدا و شسته شدند، پس از خشک شدن به روش مرسوم آبگیری و سپس روی صفحات مخصوص (stage) چسبانده و برای طلاندود شدن به دستگاه منتقل شدند. پس از آن نمونه ها به میکروسکوپ الکترونی منتقل شده (میکروسکوپ الکترونی Zeiss مدل EM900 ساخت کشور آلمان متعلق به انتستیتوپاستور ایران) و تزیینات سطح دانه با بزرگنمایی ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰۰، ۲۰۰، ۵۰۰، ۱۰۰۰ مطالعه گردیدند. (جدول ۱: مراحل آماده سازی نمونه ها جهت عکسبرداری با میکروسکوپ الکترونی SEM را نشان می دهد.)

نتایج و بحث

با توجه به نمونه های هرباریومی دو گونه *C. meyeri* و *C. persica* (شکل ۱)، تصاویر مربوط به بخش های مختلف گیاه (میوه، گوشوارک، سطح فوقانی و تحتانی برگ) (شکل ۲) و جدول تهیه شده از صفات ریخت شناسی (جدول ۳) در مطالعات ریخت شناسی هم پوشانی هایی در تعداد دانه ها، اندازه میوه ها، اندازه درختان و شباهت هایی در رنگ میوه ها در حالت تازه و خشک شده، شکل میوه ها، فرم رویشی، وضعیت خارها و وضعیت کرک برگ، کرک میوه و کرک شاخه ها مشاهده می شود.

متراffد نبودن گونه *C. ambigua* با *C. meyeri* اقدام به بررسی وضعیت دو گونه *C. meyeri* و *C. persica* با استفاده از صفات ریخت شناسی بخش های مختلف گیاهان و ریز ریختار شناسی سطح دانه ها گردید.

مواد و روش ها

جمع آوری و آماده سازی گونه ها

نمونه های گیاهی در طول فصول مناسب اردیبهشت و خداداد برای گل و مهر و آبان برای میوه از مناطق مذکور شامل مناطق غربی، شمال غربی، شمالی و مرکزی ایران جمع آوری شدند.

شناسایی گونه ها

با استفاده از منابع موجود، فلورهای مختلف (فلور ایران و ایرانیکا) و مونوگراف کریستنسن شناسایی ها انجام شد. مطالعات در دو بخش صورت گرفته است که شامل مطالعات ریخت شناسی و ریز ریختار شناسی سطح دانه هاست.

الف) مطالعات ریخت شناسی

پس از شناسایی از نمونه ها عکس برداری به عمل آمد و تفاوت ها و شباهت های گونه ها مورد مطالعه قرار گرفت. در جدول ۲ محل جمع آوری و کد هرباریومی نمونه های مورد مطالعه ذکر شده است. جدول ۳ صفات مورفولوژیکی مشابه گونه های *C. persica* و *C. meyeri* را نشان می دهد.

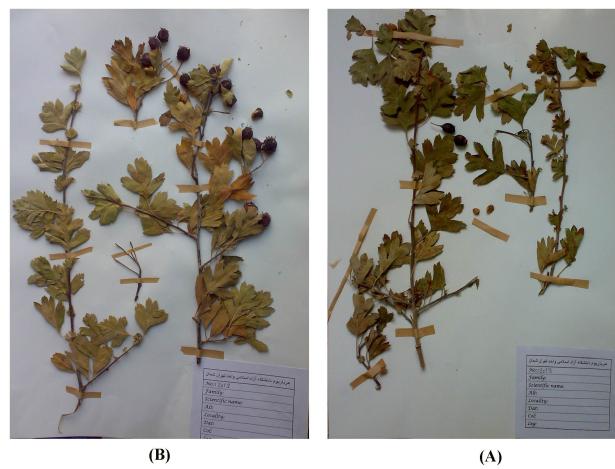
ب) مطالعات ریز ریختار شناسی سطح دانه

با توجه به اینکه مطالعه ریز ریختار شناسی دانه گرده در جدایی تاکسونهای این جنس مفید نیست (Donmez, 2008)، لذا از بررسی ریز ریختار شناسی سطح دانه برای مطالعه گونه های این

ارغوانی تیره می باشد)، شکل میوه ها، اندازه میوه ها در حالت تازه و خشک شده، فرم رویشی، وضعیت خار و وضعیت کرک شاخه ها، کرک میوه ها و کرک برگ ها می باشند. شباهت هایی در کلیه صفات ریخت شناسی بخش های مختلف گیاه و صفات ریز ریختارشناسی سطح دانه ها مشاهده گردید و همچنین هم پوشانی هایی در تعداد دانه ها در هر میوه و اندازه میوه دیده شد (جدول ۳). با توجه به این نکته که رنگ *C. persica* در فلور ایران ارغوانی تیره گزارش شده است و این که گزارش این گونه بر اساس دو نمونه بوده که توسط مولف جمع آوری نشده است لذا شرح بر اساس نمونه خشک نوشته شده است، بنابر این رنگ میوه ارغوانی تیره *C. persica* در فلور ایران مطابق شده است که با رنگ میوه *C. meyeri* که قرمز می باشد متفاوت است. همچنین در مورد وضعیت خار در گونه *C. persica* در فلور ایران مطلبی نوشته نشده است. در مورد تعداد دانه ها در هر میوه نیز با مراجعه به رویشگاه نمونه هایی با ۲ یا به ندرت ۳ دانه مشاهده شد که مطابق شرح گونه *C. meyeri* در مونوگراف می باشد. با توجه به نتایج حاصل از مطالعات ریخت شناسی بخش های مختلف گیاه و ریز ریختارشناسی سطح دانه به نظر می رسد گونه اعلام شده تحت عنوان *C. persica* از غرب و مرکز ایران مطابق نظر کریستنسن مترادف گونه *C. meyeri* باشد.

با توجه به شکل دانه ها در دو گونه *C. meyeri* و *C. persica* (شکل ۳) شباهت های ریخت شناسی و ریز ریختار شناسی در شکل و ترتیبات سطح دانه ها دیده می شود. در جدول مربوط به صفات دانه نیز (جدول ۴) شباهت هایی در صفات کمی و کیفی این دو گونه مشاهده می شود.

گونه *C. meyeri* در فلور ایران (خاتم ساز، ۱۳۷۱) و ایرانیکا (Riedl, 1969) مستقل از گونه *C. persica* از غرب، شمال غرب، شمال و مرکز ایران و نیز گونه *C. ambigua* به عنوان مترادف *C. meyeri* گزارش شده است. در حالی که در مونوگراف *Crataegus*، *C. persica*، *C. ambigua* و گونه *C. meyeri* نیز به عنوان گونه ای مستقل از *C. meyeri* از غرب ایران اعلام شده است. با توجه به اثبات جدا بودن دو گونه *C. ambigua* و *C. meyeri* در تحقیقات اخیر (شیف نیا و همکاران ۱۳۸۸) و مطابق نظر کریستنسن در مونوگراف گونه *C. meyeri* به عنوان گونه جدا از *C. ambigua* در ایران می باشد. با مراجعه به رویشگاه های ذکر شده در فلور ایران و مونوگراف اقدام به بررسی صفات ریخت شناسی بخش های مختلف گیاه در دو گونه *C. persica* و *C. meyeri* شد. این صفات شامل: بررسی رنگ میوه ها در حالت خشک و تازه (در هر دو گونه رنگ میوه ها در حالت تازه و روی درخت قرمز تا قرمز تیره و در حالت خشک شده قرمز تیره تا

شکل ۱: تصاویر نمونه های هرباریومی *C. meyeri* (B) و *C. persica* (A)

جدول ۱: مراحل آماده سازی نمونه ها جهت عکسبرداری با میکرو سکوپ الکترونی SEM

توضیحات	زمان لازم	مواد لازم	نام عمل
در یخچال	2-3 H	Glutardialdehyd 2-5 %	Fixation 1
سه تعویض	30 min	Phosphat buffer 0.1 M	Washing
زیر هود	2H	Osmium tetroxid 1 y.	Fixation 2
سه تعویض	30 min	Phosphat buffer 0.1 M	Washing
	30 min	Aceton 30%	Dehydration
	30 min	Aceton 50%	Dehydration
	30 min	Aceton 70%	Dehydration
	30 min	Aceton 80%	Dehydration
	30 min	Aceton 90%	Dehydration
	30 min	Aceton 100%	Dehydration
	30 min	Aceton 10%	Dehydration
در روتاتور	Over night	Aceton/ Resin 1-1	Infiltration
در روتاتور	8-10 H	Aceton/ Resin 1-1	Infiltration
در روتاتور	Over night	Aceton /Resin 1-1	Infiltration
در روتاتور	8-12 H	Resin	Infiltration
دماي ۶۰ درجه سانتيگراد	24-48 H	Resin	Embedding

جدول ۲: محل جمع آوری به همراه کدهای هرباریومی نمونه های مورد مطالعه
= هرباریوم دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال AUNT

نمونه	شماره نمونه ها	محل جمع آوری
<i>C. meyeri</i> Pojark.	۱	آذربایجان غربی: اشنویه، میرآباد، ۱۷۰۰ متر، سیدی پور-۱۲۰۰۸ AUNT-۱۲۰۴۵
	۲	آذربایجان غربی: اشنویه، میرآباد، ۱۷۵۰ متر، سیدی پور-۱۲۰۰۹ AUNT-۱۲۰۱۱
	۳	آذربایجان غربی: پیرانشهر به سرددشت، ۱۴۰۰ متر، سیدی پور-۱۲۰۱۰ AUNT-۱۲۰۱۲
	۴	آذربایجان غربی: دره قاسملو، ۱۴۴۰ متر، سیدی پور-۱۲۰۱۱ AUNT-۱۲۰۱۳
	۵	آذربایجان غربی: پیرانشهر به سرددشت، ۱۴۵۵ متر، سیدی پور-۱۲۰۱۴ AUNT-۱۲۰۱۵
	۶	آذربایجان غربی: اشنویه، میرآباد، ۱۵۰۰ متر، سیدی پور-۱۲۰۱۶ AUNT-۱۲۰۱۷
<i>C. persica</i> Pojark.	۷	آذربایجان غربی: پیرانشهر به سرددشت ۱۵۵۰ متر، سیدی پور-۱۲۰۱۸ AUNT-۱۲۰۱۹
	۸	کردستان: سندنج به مریوان، ۱۸۰۰ متر، سیدی پور-۱۲۰۰۵ AUNT-۱۲۰۰۶

(E)

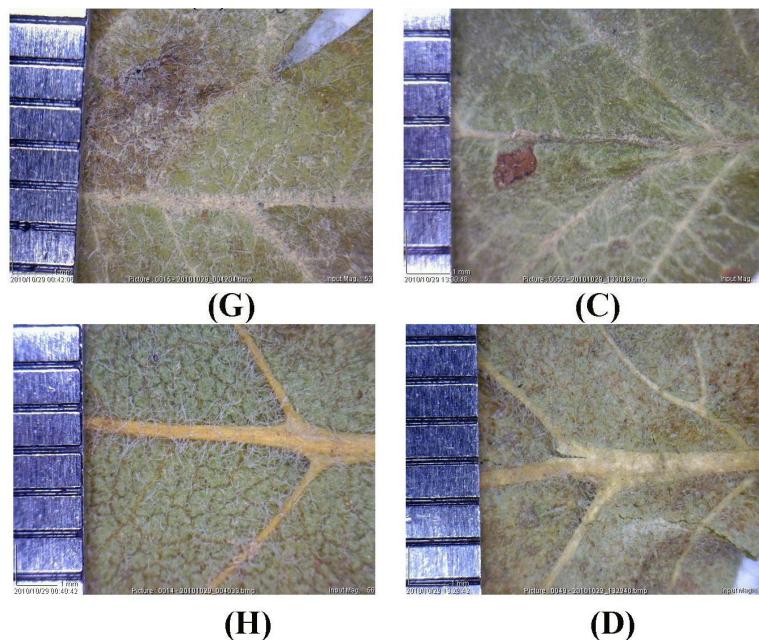
(A)

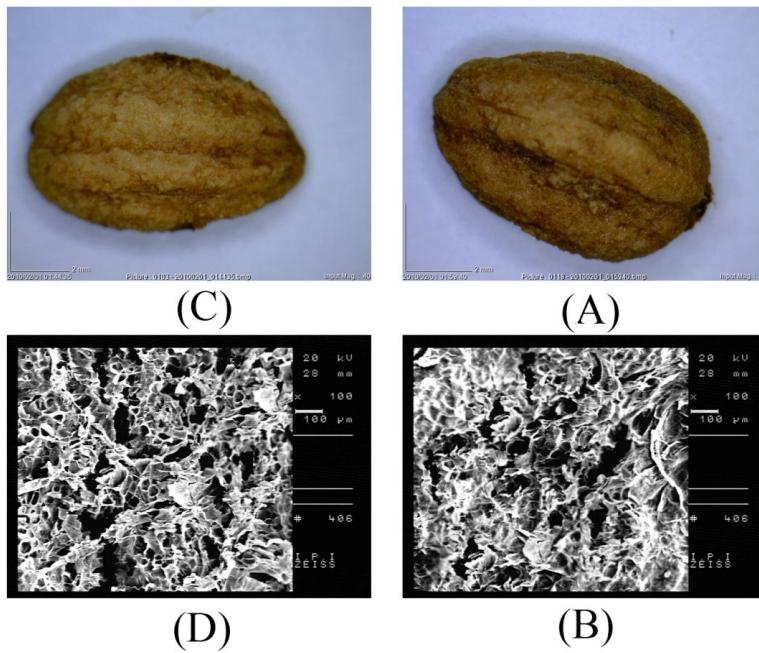
(F)

(B)

شکل ۲: (A) میوه، (B) گوشوارک، (C) سطح روی برگ و (D) سطح پشتی برگ در *C. persica* و (E) میوه، (F) گوشوارک *C. meyeri*، (G) سطح رویی برگ و (H) سطح پشتی برگ در *C. meyeri*،

شکل ۳: (A) شکل دانه X40 و (B) تزیینات سطح دانه X100 در *C. persica* و (C) شکل دانه X45 و (D) تزیینات سطح دانه *C. meyeri* در

جدول ۴: برخی صفات مربوط به دانه‌ها در گونه‌های *C. persica* و *C. meyeri* (اعداد شماره نمونه‌های ذکر شده در جدول ۲ می‌باشد).

L/W	*عرض دانه(W)	*طول دانه(L)	تعداد شیار	شکل دانه	شماره نمونه‌ها	گونه‌ها
۱/۵۴	۰/۵۵	۰/۸۵	۱-۳	بیضوی کشیده	۱	<i>C. meyeri</i>
۱/۵	۰/۵۸	۰/۸۷	۱-۳	بیضوی کشیده	۲	
۱/۵۶	۰/۵۴	۰/۸۴	۲-۳	بیضوی تا بیضوی کشیده	۳	
۱/۵۶	۰/۵۵	۰/۸۶	۱-۳	بیضوی کشیده	۴	
۱/۵۴	۰/۵۵	۰/۸۵	۱-۳	بیضوی تا بیضوی کشیده	۵	
۱/۵۴	۰/۵۵	۰/۸۵	۲-۳	بیضوی کشیده	۶	
۱/۴۳	.۵۷	.۸۲	۱-۳	بیضوی تا بیضوی کشیده	۷	
۱/۵	.۵۶	.۸۴	۱-۳	بیضوی تا بیضوی کشیده	۸	

* مقادیر بر حسب سانتی متر و به صورت میانگین می‌باشد.

نتیجه

منابع

ارجمندی، ع.، ناظری، و.، اجتهادی، ح. و جوهرچی، م. (۱۳۸۸). مروری بر جنس زالزالک در شمال شرق و شرق ایران، رستنیها ۳۵(۱): ۱-۱۰.

خاتم ساز، م. (۱۳۷۱). فلور ایران، شماره ۶: تیره گل سرخ: ص ۲۶۷-۲۴۱، انتشارات سازمان جنگلها و مراتع.

شریف نیا، ف.، سیدی پور، ن. و سلیم پور، ف. (۱۳۸۸). مطالعه بیوسیستماتیکی چهار گونه از جنس زالزالک (*Crataegus L.*) در مرکز

C. persica با توجه به اینکه در مونوگراف گونه مترادف گونه *C. meyeri* گزارش شده است، با مراجعه به رویشگاه‌های مربوطه و بررسی نمونه‌های تازه و خشک این گونه‌ها و نیز بررسی صفات ریخت‌شناسی بخش‌های مختلف گیاهان و صفات ریز ریختار شناسی سطح دانه‌ها و شباht در کلیه صفات ریخت‌شناسی و ریز ریختار شناسی بررسی شده، به نظر می‌رسد مطابق نظر کریستنسن و برخلاف نظر فلور ایران و ایرانیکا گونه گزارش شده تحت عنوان *C. persica* از غرب و مرکز ایران مترادف گونه *C. meyeri* باشد.

- Donmez, E. O. (2008). Pollen morphology in Turkish *Crataegus* (Rosaceae), Bot. Helveta. 118: 59-70.
- Jalili, A. & Jamzad, Z. (1999). Red Data Book of Iran. Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran.
- Parsa, A. (1943). Flore de l' Iran, vol: 2. Tehran, Iran.
- Potter, D. , Eriksson, T. , Evans, R. C. , Oh, S. , Smedmork, J. E. E. , Morgan, D. R., Kerr, M. , Robertson, K. R. , Arsenault, M. , Dickinson, T. A. and Campbell, C. S. (2007). Phylogeny and Classification of Rosaceae, Pl. Syst. Evol., 266: 5-43.
- Riedl, H. (1969) *Crataegus* L. (Rosaceae). In: Rechinger, K. H. (ed.), Flora Iranica 66: 49-65. Akademische Druck and Verlagsanstalt, Gra.
- ایران، فصلنامه زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، ۴ (۵۲-۴۵).
- میین، ص. (۱۳۷۴). رستنی های ایران فلور گیاهان آوندی، ج. چهارم، انتشارات دانشگاه تهران.
- Boissier, E. (1872). *Crataegus* in Flora Orientalis Vol. 2: 660-665. Genevae & Basileae .
- Christensen, K. I. (1992). Revision of *Crataegus* sect. *Crataegus* and Nothosect. *Crataeguineae* (Rosaceae -Maloideae) in the Old World, Systematic Botany Monographs, vol: 35: 1-199.
- Donmez, A. (2004). The Genus *Crataegus* L. (Rosaceae) with Special Reference to Hybridization and Biodiversity in Turkey, Turk. J. Bot. 28: 29-37.